محمدعلی مرآتی دبیر چهاردهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران در گفت‌وگو با «ایران» از اتفاقات این دوره از جشنواره می‌گوید

صحنه رنگارنگ موسیقی اقوام ایران گسترده می‌شود

ندا سیچانی
خبرنگار

در پهنه گسترده ایران زمین، فرهنگ‌ها و هنرهایی نهفته است که هریک گویای گنجی ارزنده و ارزشمند در میراث فرهنگی کشورمان است. گنجینه‌هایی چون موسیقی اقوام ایران که لایه‌های زیرین و ابتدایی هنر موسیقی ایران را تشکیل می‌دهند. موسیقی با راویانی عاشق از شمالی‌ترین نقطه ایران که عاشیق‌ها را در برمی‌گیرد تا موسیقی خراسان، ترکمن، آذری، مازنی، گیلکی، لری، کردی، بوشهری و... که به جنوب ایران ختم می‌شود، هریک از این موسیقی‌ها از تنوع گویش‌ها، لهجه‌ها و آداب و رسوم خاصی برخوردار هستند و در کنار آن پوشش زیبایی که بر قامت این هنرمندان بی‌ادعا و متواضع نقش بسته است! هنرمندانی که بسیاری از بزرگان و پیشکسوتان آن دیگر در جمع ما نیستند بی آنکه آثار بسیاری از آنها ثبت و ضبط شود. اما چند سالی است برای معرفی بیشتر این هنرمندان و ارج نهادن به هنر فاخر آنها جشنواره‌ای با عنوان موسیقی نواحی ایران برگزار می‌شود که با حضور استادان و پژوهشگران برجسته موسیقی کشورمان، بزرگترین رویداد فرهنگی موسیقی اصیل ایران را در عرصه اجرا و تولید آثار فاخر و ارزشمند رقم می‌زنند. امسال این جشنواره به دور چهاردهم رسیده و بار دیگر صحنه موسیقی مزین به حضور این بزرگان خواهد شد. در این دوره از جشنواره محمد علی مرآتی دبیر جشنواره بوده و قرار است با موضوع «وحدت در کثرت موسیقی اقوام ایران» رنگ دیگری از این موسیقی زیبا را به صحنه ببرند. این جشنواره امروز پنجشنبه ۲۹ مهرماه با اجرای گروه‌های مختلفی از هنرمندان این عرصه از ساعت ۱۸ در باغ موزه وزیری افتتاح می‌شود. گفت‌وگو با دبیر این جشنواره و صحبت‌های او در خصوص برنامه‌های جشنواره چهاردهم را در ادامه می‌خوانید.

■ ابتدا در خصوص موضوع جشنواره که نگاه کلی را در موسیقی اقوام دربرمی‌گیرد و اشاره دارد به «وحدت در کثرت موسیقی اقوام ایران» توضیح بدهید؟

تلاش جشنواره موسیقی نواحی ایران رصد عناصر مهمی است که به نوعی شاکله موسیقی اقوام ایران را تشکیل می‌دهند و حول محورهایی چون سنت، اصالت، آفرینش‌های درون قومی و بین قومی است. این مباحث بدین جهت مطرح شده چرا که سعی ما بر این است چهاردهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران مانند تجربه دوره‌های گذشته ژانرمحور نباشد به این علت که ممکن است موجب نادیده گرفتن بخش‌های دیگر از موسیقی اقوام شود، براین اساس امسال به‌عنوان دبیر جشنواره این پیشنهاد را به شورای سیاستگذاری اعلام کردم تا در محور جشنواره محتوایی خلاقانه در موسیقی‌های مردمی با جذب حداکثری در نظر گرفته شود. یکی از عناصر مهمی که قرار است در این دوره از جشنواره به آن پرداخته شود سنت است، مبحثی که در اقوام ایرانی بسیار پرتعداد و متنوع بوده والبته این سنت در موسیقی‌های مردمی دارای شرایط خاصی است، نخست اینکه با توجه به اینکه سنت به خودی خود شکل می‌گیرد و در ادامه تکامل یک جریان فرایند و مستمر است، درعین حال تغییر و دگرگونی نیز در آن دیده می‌شود. نکته دیگر اینکه عموماً در سنت گزینش و انتقال به‌صورت شفاهی صورت می‌گیرد و براین اساس می‌توانیم بگوییم سنت عامل فرهنگ‌سازی برای گروه‌های اجتماعی اقوام است. عموماً سنت دارای مقبولیتی عام بوده و بسیار وفادار به قوم است بنابراین سعی می‌کنیم این رنگ‌آمیزی‌ها، که در کثرت اقوام و بر پایه سنت شکل گرفته اینگونه مورد توجه قراربگیرند. محور بعدی این جشنواره که به اعتقاد من دارای اهمیت بسیاری است مقوله اصالت بوده، که به نوعی به متر و معیاری تعریف می‌شود. متر و معیاری که می‌تواند ریشه‌های طبیعی و خلاقانه را رصد کند و تولید فی البداهه جمعی را دربربگیرد. در واقع اصالت عاملی است در جهت انتخاب آنچه باید در خرد جمعی اقوام تداوم داشته باشد. نکته جالب اینکه عموماً اصالت با شیوه‌های خلاقانه نسل جدید مشکلی ندارد و مانعی در برابر آثار خلاق نیست و به شکلی اصالت نقطه مقابل فرهنگ‌پذیری است، موضوعی که به آن اضمحلال فرهنگی می‌گوییم.

> تلاش جشنواره موسیقی نواحی ایران رصد عناصرمهمی است که به نوعی شاکله موسیقی اقوام ایران را تشکیل می‌دهند و حول محورهایی چون سنت، اصالت، آفرینش‌های درون قومی و بین قومی است. در بررسی موسیقی نواحی ایران می‌توانیم رابطه‌های این موسیقی‌ها را با یکدیگر در نظر بگیریم. این موسیقی‌ها در عین استقلال یک رابطه متقابل نسبت به یکدیگر دارند و تشخیص دادن مرزهای دقیق اقوام در موسیقی کار بسیار مشکلی است

محور مهم دیگر این جشنواره؛ آفرینش‌های درون قومی و بین قومی است که آثاری را که در درون قوم و با متر و معیارهای آن شکل می‌گیرد و همچنین از تبادل‌های فرهنگی بین اقوام ساخته می‌شود را در نظر داشته و رصد می‌کند. گاهی بعضی‌ها فکر می‌کنند در دل سنت همه چیز ایستاست و قرار نیست در اجراهای جدید خلاقیتی باشد ولی کافی است اجراهای بزرگان معاصر را شنید و در مقایسه با پیشینیان به این حقایق پی برد؛ صد البته این آفرینش‌ها در دایره سنت و اصالت دارای اعتبار هستند.

■ برای حفظ موسیقی نواحی ایران که برخاسته از فرهنگ و هنر اصیل ایران است چه کارهایی باید انجام بگیرد؟ پیشنهاد شما در این زمینه چیست؟

موضوع نخست معرفی کاربرد و کارکرد این نوع موسیقی‌هاست. موسیقی اقوام ایران تا زمانی که کاربرد زنده و ملموس خود را حفظ کنند محافظت می‌شوند و باقی خواهند ماند و تداوم می‌یابند. در واقع بخشی از وظایف جشنواره موسیقی نواحی ایران درمعرفی این موسیقی‌ها این است که به کاربردهای ملموس توجه بیشتری داشته باشند و کاربرد و کارکرد را از هم تفکیک کنند.

درواقع کارکردها، مفاهیم درونی انسان شناسانه‌ای هستند که اهداف خیلی عمیق تری از انسان شناسی، قوم شناسی و عموماً محتواهای خصلت‌های انسانی را در بر می‌گیرند و وظیفه جشنواره‌ها درجهت حفظ آنها وجایگاهی برای به صدر نشاندن این موسیقی‌های متنوع و پرکاربرد است. براین اساس درجشنواره امسال در نظر داریم تنوع بیشتری از این موسیقی‌ها را معرفی کنیم که من نام آن را به «وحدت در کثرت موسیقایی اقوام ایران فرهنگی» انتخاب کرده‌ام تا همه اقوام و گونه‌های مختلف موسیقی نواحی ایران چه در بخش ساز و چه در بخش آواز به ارائه اجراهای خود بپردازند.

نکته‌ای که لازم به یادآوری است این که در بررسی موسیقی نواحی ایران می‌توانیم رابطه‌های این موسیقی‌ها را با یکدیگر در نظر بگیریم. این موسیقی‌ها در عین استقلال یک رابطه متقابلی نسبت به یکدیگر دارند و تشخیص دادن مرزهای دقیق اقوام در موسیقی کار بسیار مشکلی است و در صحنه پهناور ایران زمین نمی‌توان استانی را نام برد که فقط یک قوم خاص در آنجا زندگی کند، در واقع در همه جای ایران، این تنوع رنگ آمیزی وجود دارد و همانطورکه پیش‌تر اشاره کردم، نام آن را «وحدت در کثرت» می‌گذارم. به‌همین منظور در معرفی هنرمندان در جشنواره چهاردهم سعی شده این موسیقی‌ها بیشتر با اقوام خود معرفی شوند تا اسم استان. جالب است بدانید موسیقی اقوام با موسیقی دستگاهی ایران درارتباط است، البته این رابطه به‌صورت ژنتیک و اندام وار بین موسیقی اقوام و موسیقی دستگاهی وجود دارد و در واقع ایران در حوزه بزرگ موسیقایی ایرانی، عربی و ترکی جزو کشورهایی است که این رابطه متقابل را پررنگ‌تر می‌کند و به‌شکلی شاید این رابطه رمز ماندگاری این دو موسیقی باشد.

■ به‌طورکلی آیا با گذشت سیزده دوره، این جشنواره توانسته درمعرفی وحفظ موسیقی اقوام ایران بدرستی عمل کند؟

پاسخ این سؤال مشکل است اما با رصد این دوره‌ها باید بگویم برگزارکنندگانی که طی این سیزده دوره از جشنواره این مسیر را تا به امروز طی کرده‌اند نیت‌های خالصانه‌ای درتقویت، معرفی، واکاوی موسیقی اقوام داشته‌اند و قدم‌های بزرگی دراین مسیربرداشته شده است. در دوره‌های اولیه این جشنواره بسیاری از بزرگان و پیشکسوتان موسیقی اقوام ایران در قید حیات بودند، برگزارکنندگان جشنواره تلاش کردند آثار و هنر این بزرگان را ضبط و ثبت و معرفی کنند. بزرگان زیادی از موسیقی اقوام که متأسفانه امروز در بین ما نیستند اما این آثار توانست معرفی شده و بسیار تأثیرگذار باشد و به نظر من چراغ هدایت موسیقی اقوام ایران که از بزرگان و استادان بزرگ این هنر نشأت گرفته با این روند توانسته تا به امروز روشن نگاه داشته شود پس بهتر است به جشنواره‌ها با عنوان یک روند تکاملی نگاه کنیم. البته قطعاً همه جشنواره‌ها نقاط قوت و ضعفی داشته و دارند اما در دوره سیزدهم جشنواره موسیقی نواحی، مسأله اساسی کرونا بود وبا توجه به شیوع این بیماری، با درایت دبیر جشنواره و تیم اجرای انجمن موسیقی و کرمان و هیأت انتخاب در واقع سعی شد چراغ آن در شرایط سخت خاموش نشود و اجرای جشنواره در محوطه تاریخی حمام گنجعلی خان و بدون حضور مخاطب وبه‌صورت برخط از درگاه‌های جشنواره درمعرض دید مخاطب قرار گرفت ودرواقع بیماری کرونا فرصتی به‌وجود آورد تا جشنواره بتواند جهانی تر مطرح شود.

موضوعی که برای من نگران کننده است این که با نگاه به منابع و کتاب‌های معاصر موسیقی شناسی اقوام در دنیا در این چند دهه اخیر که به زبان انگلیسی نوشته شده، خواهید دید که به نمونه‌های اقوام ایرانی بسیار اندک اشاره می‌شود. شاید جشنواره موسیقی نواحی ایران فرصتی به‌وجود بیاورد تا با دسترسی به اجراهای موسیقی به‌صورت آنلاین در فضای مجازی، موسیقی اقوام ایران نیزمعرفی شده تا همه دنیا آنها را ببینند و بشنوند و بشناسند. این موضوع اتفاق مهمی در دنیای علمی موسیقی شناسی دنیا رقم خواهد زد و من تصمیم دارم به‌عنوان دبیر جشنواره این سیاست را پررنگ‌تر کنم تا به فضای مجازی بیشتر پرداخته شود و براین اساس با این نگاه در دوره‌های بعد فکر نمی کنم اینکه جشنواره در چه شهری برگزار شود چندان مهم باشد چرا که همه نقاط ایران به تماشای این جشنواره نشسته‌اند و حتی مخاطب آن از جای جای دنیا نظاره گر است و این همان هدفی است که به‌دنبال آن هستیم تا موسیقی اقوام ایران را هرچه بیشتر به دنیا معرفی کنیم. البته حضور جشنواره در طول این دوره‌ها در کرمان، تبدیل به یک برند شده و امیدوارم با حمایت مسئولان دلسوز و مردم میهمان نواز این شهرهمچون گذشته، جشنواره امسال نیز بخوبی برگزار شود.

■ چه موضوعات مهمی دراین موسیقی نهفته است که تصمیم دارید دراین دوره از جشنواره به آن بپردازید؟

یکی از موضوعات این جشنواره این است که ژانرمحور نبوده و سعی می‌کند تابع اصالت اجرایی و حوزه تخصصی این هنرمندان باشد بدین معنا که قرار نیست جشنواره با اعلام یک ژانر آنها را از تخصص اصلی خودشان بازدارد به نوعی، این جشنواره است که خودش را با موسیقی اقوام تنظیم می‌کند نه برعکس. از طرفی این رنگین کمان موسیقایی در ایران از تنوع کم نظیری برخوردار بوده که قطعاً امکان حضور تمام این هنرمندان در جشنواره وجود ندارد؛ اما سیاستگذاران جشنواره کوشیده‌اند که به اجراهای کمتر دیده و معرفی شده بپردازند. نکته مهم دیگر این است که این جشنواره رقابتی نیست و هیأت انتخاب در آن تنها براساس محورهای جشنواره، آثار ارسالی را رصد و انتخاب خواهند کرد؛ یعنی جشنواره معیادگاه تکریم و معرفی این بزرگان است و نه جایی برای مقایسه و ارزش‌گذاری. امسال با طراحی سامانه ای برای ثبت‌نام در جشنواره که با حمایت دکتر الهیاری مدیرکل دفتر موسیقی و تیم فنی انجمن موسیقی تحقق پیدا کرد توانستیم برای اولین بار در کشور هنرمندان موسیقی اقوام را در بانک اطلاعاتی الکترونیکی ثبت کنیم اگرچه این لیست کامل نبوده و همچنان به تکمیل اعضای خود خواهد پرداخت. امسال با توجه به آثار ارسالی سعی شد از نوجوانانی نیز در توان اجرایی خودشان دعوت بعمل آید و به نوعی با تشویق کردن این نسل ارتباط آنها با پیشکسوتان در نظر گرفته شود. همچنان برای ما به‌عنوان مسئولان این جشنواره، تکریم و سلامت این عزیزان اولویت داشته و کاملاً هماهنگ با ستاد کرونا سعی خواهیم کرد دراین شرایط به امید خدا این جشنواره را به نحو مطلوب وقابل قبولی برگزار کنیم.

لزوم حمایت از حافظان فرهنگ و هنر ایران

کریم بیانی‌منش
نوازنده سرنا

با گذشت چهارده دوره ازبرگزاری جشنواره موسیقی نواحی ایران، این فرصت مغتنم ایجاد شد تا برای دومین باردراین جشنواره شرکت و اجرا داشته باشم و قراراست درجشنواره چهاردهم دو سه نوا یا قطعه اصیل از شهرستان محل زندگی ام قلعه گنج را روی صحنه ببرم ،البته پیش تر درشهرهایی همچون اصفهان، کرمان، هرمزگان، میناب و... کنسرت برگزار کرده‌ام.

من براین باورم مردم کشورمان، موسیقی اقوام ایران را بخوبی می شناسند واین شناخت ازهمان سال‌های بسیاردور به‌وجود آمده و تا به امروزهم ادامه دارد و به این نوع موسیقی علاقه و گرایش بسیاری نشان می‌دهند ،چرا که موسیقی نواحی ایران قدمتی کهن دارد و گنجینه‌ای ارزشمند در فرهنگ و هنرایران محسوب می‌شود والبته درمعرفی موسیقی اقوام کشورمان برگزاری کنسرت‌های موسیقی یا جشنواره‌هایی ازاین دست بی‌تأثیر نبوده و توانسته بخوبی و موفق عمل کند.

نکته جالب و مثبت درخصوص جشنواره موسیقی نواحی ایران معرفی نغمه‌ها و آداب رسوم هرنقطه ازایران پهناوراست مانند معرفی واجرای موسیقی شهرستان قلعه‌گنج یا کهنوج که اگرچه به لحاظ جغرافیایی تقریباً در نزدیک یکدیگر قرار دارند اما در ارائه نوع موسیقی و نواهایشان اندکی تفاوت دیده می‌شود.در این شهرها برای برپایی جشن عروسی آیین و مراسم جالبی برگزار می‌شود از حنابستن تا آرایشگاه رفتن داماد و... که با ساز و دهل همراه بوده و البته در دیگر استان‌های ایران هم به شیوه‌ای متفاوت مرسوم است و انجام می‌گیرد.آیین دیگرکرمان رقص چوب چاپ است،چاپ همان رقص چوب بازی است که درشهرهایی مانند منوجان و قلعه‌گنج کرمان با جیرفت متفاوت است. به این صورت که بیش از ۲۰ نفر به‌صورت دو به دو همراه با موسیقی رقص چوب انجام می‌دهند و در هنگام رقص این چوب‌ها را بر هم می‌کوبند. این موسیقی‌ها همچنان درمناطق مختلف ایران اجرا و زمزمه می‌شوند و در مراسم شادی و جشن یا عزاداری به نسل جوان انتقال یافته که جوانان با نگاه به پیشکسوتان منطقه خود اشتیاق بیشتری به‌دست می‌آورند. اما نکته مهم، توجه به هنرمندان این عرصه است و باید مسئولان و برگزارکنندگان از هنرمندان و حافظان فرهنگ و هنر ایران تجلیل و بزرگداشت برگزار کنند و نباید نسبت به این موضوع بی‌توجهی وکم لطفی صورت بگیرد. صاحبان این هنر، هنرمندانی هستند که تا به امروز میراث‌دار فرهنگ گذشتگان خود بوده‌اند و براین اساس نسبت به این بی‌توجهی‌ها دل آزرده و گلایه مند خواهند شد.

انتظار ما این است رسانه ملی هر استان توجه بیشتری به موسیقی منطقه خود داشته باشند و دراین زمینه تبلیغات گسترده‌ای صورت بگیرد، به‌عنوان مثال دراستانی همچون کرمان هنرمندان بزرگی حضوردارند که نیازاست هنرشان بیشتر به مردم و مخاطبان معرفی شود، اما متأسفانه گاهی شاهد کم لطفی‌هایی از سوی مسئولان بوده‌ایم و کارهای هنرمندان دیگر استان‌ها را پخش می‌کنند و از این موضوع بسیارگلایه مند هستم.نکته دیگرمشکل بیمه هنرمندان است و دیگر کمک و حمایت برای گذران امرارمعاش آنها، چرا که دوران کرونا آسیب بسیاری به هنرمندان موسیقی اقوام ایران وارد کرد. خواهش و انتظار ما از مسئولان و برگزار کنندگان این است ،جشنواره موسیقی نواحی ایران را به نحو احسن برگزار کنند و به خواسته هنرمندان بیشتر اهمیت بدهند و آنها را تشویق و حمایت کنند.

آیینه صوتی هویت اقوام ایرانی

حمید عسکری
عضو شورای سیاستگذاری چهاردهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران و رئیس دانشکده موسیقی دانشگاه هنر

جشنواره موسیقی نواحی، آیینه صوتی هویت اقوام ایرانی است. این جشنواره نمایشگاهی از تنوع و رنگارنگی جلوه‌های فرهنگ ایرانی است و پس از سال‌ها برگزاری، امروز یکی از نمادهای وحدت و همدلی مناطق کشور تحت نام باشکوه «ایران» به‌شمار می‌رود و بنده افتخار داشتم که امسال در شورای سیاستگذاری این رویداد ملی حضور داشته باشم. از نکات مهمی که مورد نظر شورای سیاستگذاری جشنواره بوده، توجه به مسأله تغییرات در موسیقی اقوام ایرانی است. بررسی تغییرات یک موضوع تخصصی در حوزه اتنوموزیکولوژی است و خوشبختانه دبیر جشنواره، آقای مرآتی دانش‌آموخته این حوزه است و در شکل‌گیری نگاه تخصصی به این مقوله می‌تواند اثرگذار باشد. دغدغه دیگر این است که جشنواره موسیقی نواحی محل تماشای تجربه‌های موسیقی اقوام ایرانی باشد. یعنی اینکه برای آنها که امکان حضور در منطقه‌ای خاص و شنیدن اجرای این گونه‌های موسیقی را ندارند، فرصتی مهیا شود که این آثار را بشنوند. به‌نظرم یکی از مواری که باید مورد نقد و بررسی واقع شود این است که آیا آثاری که در این جشنواره اجرا می‌شود بخشی از فرهنگ موسیقی مناطق ایران است که در حیات اقوام به‌صورت زنده وجود دارد و در این جشنواره فرصت دیده شدن پیدا می‌کنند؟ یا این آثار صرفاً برای همین جشنواره و به قصد شرکت در این رویداد ساخته می‌شوند و درحیات موسیقی مناطق نقش خاصی ندارند؟ نقد و بررسی این موضوعات می‌تواند دستاوردهایی برای موسیقی کشور داشته باشد و بستر حرکتی موسیقی اقوام را در حیات موسیقایی کشور ترسیم کند. باعث خوشوقتی است که محدویت‌های پاندمی به نوآوری‌هایی در اجرای این آثار انجامید و با پخش جشنواره به‌صورت آنلاین دامنه مخاطبان و علاقه‌مندان را گسترش داد. جا دارد از مسئولان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای برگزاری جشنواره موسیقی نواحی تشکر کنم که با وجود تنگاها و مشکلات به وظیفه ذاتی خود در حمایت هنر اقوام ایرانی جامه عمل پوشاندند. از هنرمندان حاضر در جشنواره قدردانی کرده و برای آنان موفقیت روز افزون طلب می‌کنم. از همشهریان کرمانی‌ام برای میزبانی شایسته جشنواره در ادوار گوناگون سپاسگزارم.

جشنواره امسال حاصل همفکری است نه داوری!

مجتبی قیطاقی
عضو هیأت انتخاب چهاردهمین جشنواره موسیقی ایران

به زعم بنده این دوره از جشنواره به لحاظ نگاهی که برآن حاکم بود شاید دوره متفاوتی باشد چرا که جشنواره امسال تأکید زیادی بر حفظ هویت و اصالت اقوام ایران دارد که باعث شد چهره‌های متفاوت و جدیدتری در رویداد امسال حاضر شوند و در زمان بررسی آثارشاهد حضور چهره‌های مختلف از همه اقوام ایران بودیم که از اتفاقات خوب جشنواره امسال است البته در برخی مناطق هم شاهد رشد کمی و کیفی آثار رسیده به دبیرخانه بودیم. این در حالی است که تقریباً نیمی از آثار رسیده به جشنواره مربوط به شرق ایران و بویژه استان خراسان بود و باید بگویم استان خراسان سهم بسیاری در جشنواره چهاردهم خواهد داشت و یکی از دلایلش اطلاع‌رسانی گسترده در سطح استان بود و شاید هم نگاه موضوعی جشنواره امسال تأثیر زیادی در میزان استقبال هنرمندان خراسانی داشت. خراسان استان پهناوری است و هر قسمتی از استان موسیقی خاص خودش را با رنگ آمیزی منحصر به فرد دارد و هر منطقه برای خودش دارای مکتب دوتارنوازی و آوازخوانی است. از طرف دیگر مردم این استان بشدت فرهنگ اصیل خود را حفظ کرده‌اند و موسیقی در زندگی روزمره آنها جاری است.

اما در خصوص نحوه انتخاب آثار جشنواره باید بگویم آثاری که امسال روی صحنه خواهند رفت حاصل همفکری و تحلیل‌های موشکافانه است ودر جلسات هیأت انتخاب، آثار رسیده به دبیرخانه بررسی و آنالیز رقیقی صورت گرفت تا ما بتوانیم به انتخاب برتر برسیم. منظور از انتخاب برتر رتبه‌بندی و انتخاب نفر اول تا سوم نیست بلکه سعی شد در هر منطقه به یک الگوی درست برسیم؛ الگویی که گویای این است که یک هنرمند در مسیر خودش قدم درستی برداشته است. در واقع جلسات انتخاب آثار، فضایی برای یک بررسی زیرساختی و جدی در بحث تحلیل آثار بود. شاید اگر بحث صرفاً داوری بود، ما یک نمره‌ای می‌دادیم و تمام می‌شد اما درباره آثار هر منطقه‌ای با اعضای هیأت انتخاب همفکری کردیم. معتقدم این زمانی که برای بررسی و تحلیل آثار امسال گذاشته شد، منحصر بفرد بود و این خودش از نکات مثبت جشنواره امسال است. تمام اعضای هیأت انتخاب دانسته‌های خود را یکی کردند و دلیل و برهان آوردند تا ببینند کدام هنرمند در مسیر فرهنگ و اصالت قدم برداشته است؛ در صورتی که اگر صرفاً حرف از داوری بود روند بررسی آنقدر زمان بر نمی‌شد. ما نمی‌توانیم میان استادان موسیقی اول و دوم انتخاب کنیم؛ چرا که هر کدام فضای ذهنی و کاری خودشان را دارند و من فکر می‌کنم جشنواره چهاردهم شروع مبارکی است برای رخ دادن اتفاقات فرهنگی بزرگ و همچنین دلگرمی استادان و جوانانی که در این مسیر قدم می‌گذارند.